

"Tot el mal fet en el món es resumeix en això: el menyspreu a la vida"

Dv, 12/10/2018 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 10 d'octubre 2018

Catequesi sobre els Manaments.

10: No matar

Estimats germans i germanes, bon dia!

La catequesi d'avui està dedicada a la Cinquena Paraula: no matar. El cinquè manament: no matar. Ja som a la segona part del Decàleg, la que fa referència a les relacions amb el proïsme, i aquest manament, amb la seva formulació concisa i categòrica, sorgeix com un mur de defensa del valor bàsic en les relacions humanes. I quin és el valor bàsic en les relacions humanes? El valor de la vida.^[1] Per això diu, no matar.

Es podria dir que tot el mal fet en el món es resumeix en això: el menyspreu a la vida. La vida és atacada per les guerres, per les organitzacions que exploten l'home - llegim en els diaris o veiem en els telenotícies tantes coses -, per les especulacions sobre la creació i per la cultura del rebuig, i per tots els sistemes que sotmeten l'existència humana a càlculs d'oportunitat, mentre un nombre escandalós de persones viu en unes condicions indignes de l'home. Això és menysprear la vida, és a dir, d'alguna manera, matar.

Un enfocament contradictori també permet la supressió de la vida humana en el si matern en nom de la salvaguarda d'altres drets. Però com pot ser terapèutic, civil o senzillament humà un acte que suprimeix la vida innocent i indefensa des del seu inici? Us pregunto: és just "fer fora" una vida humana per resoldre un problema? És just contractar un sicari per resoldre un problema? No es pot, no és just "fer fora" un ésser humà, encara que sigui petit, per resoldre un problema. És com llogar un botxí per resoldre un problema.

D'on ve tot això? La violència i el rebuig de la vida d'on vénen? De la por. L'acolliment de l'altre, de fet, és un repte a l'individualisme. Pensem, per exemple, quan es descobreix que una vida que neix és portadora d'una discapacitat, fins i tot greu. Els pares, en aquests casos dramàtics, necessiten una veritable proximitat, una autèntica solidaritat, per fer front a la realitat superant les pors comprensibles. En canvi sovint reben consells precipitats d'interrompre l'embaràs, és a dir és una manera de dir: "interromp l'embaràs" significa "fes fora algú", directament.

Un nen malalt és com tots els necessitats de la terra, com un vell que necessita assistència, com tants pobres que lluiten per tirar endavant: ell o ella que es presenta com un problema, en realitat és un do de Déu que em pot treure de l'egocentrisme i fer-me créixer en l'amor. La vida vulnerable ens mostra la sortida, el camí per salvar-nos d'una existència tancada sobre si mateixa i descobrir la joia de l'amor. I ara voldria aturar-me per agrair, agrair a tants voluntaris, agrair el fort voluntariat italià que és el més fort que jo he conegut mai. Gràcies.

I què fa que l'home rebutgi la vida? Són els ídols d'aquest món: els diners – millor treure's això del mig, perquè costarà –, el poder, l'èxit. Aquests són els paràmetres incorrectes per valorar la vida. L'única mesura autèntica de la vida quina és? És l'amor, l'amor amb què Déu l'estima! L'amor amb què Déu estima la vida: aquesta és la mesura. L'amor amb què Déu estima cada vida humana.

De fet, quin és el sentit positiu de la Paraula «No matar»? Que Déu és un «amant de la vida», com acabem d'escoltar de la Lectura Bíblica.

El secret de la vida ens és revelat per com l'ha tractada el Fill de Déu que s'ha fet home per assumir, sobre la creu, el rebuig, la feblesa, la pobresa i el dolor (cf Jn 13,1). En cada infant malalt, en cada vell dèbil, en cada emigrant desesperat, en cada vida fràgil i amenaçada, Crist ens està buscant (cf. Mt 25,34-46), està buscant el nostre cor, per obrir-nos la joia de l'amor.

Val la pena acceptar tota vida perquè cada home val la sang de Crist mateix (cf. 1 Pt 1,18-19). No es pot menysprear allò que Déu ha estimat tant!

Hem de dir als homes i a les dones de tot el món: no menyspreu la vida! La vida dels altres, però també la pròpia, perquè per a ella també val el manament: «No matar». A tants joves se'ls diu: no menyspreu la vostra existència! Deixa de rebutjar l'obra de Déu! Tu ets una obra de Déu! No t'infravaloris, no et menyspreïs amb les addiccions que t'arruïnaran i et portaran a la mort!

Que ningú mesuri la vida segons els enganys d'aquest món, però que tothom s'aculli a si mateix i els altres en nom del Pare que ens ha creat. Ell és «amant de la vida»: és bonic això, “Déu és amant de la vida”. I tots nosaltres som tan estimats, que ha enviat el seu Fill per nosaltres. «Déu en canvi – diu l'Evangeli – ha estimat tant el món que li ha donat el seu Fill unigènit, perquè qui creu en ell no mori, sinó que tingui la vida eterna» (Jn 3,16).

Traducció de Josem M. Torrents Sauvage